

Practici de protecție a plantelor în perioada de repaus a culturilor pomicele

Автор(и): Растителна защита
Дата: 07.11.2022 Брой: 11/2022

Pentru a asigura producerea de fructe sănătoase, este necesar ca îngrijirea livezilor să continue și în lunile de iarnă, când plantele sunt în stare de repaus. Odată cu instalarea repausului relativ al speciilor pomicele, activitatea dăunătoare a dăunătorilor și a agenților patogeni se atenuează, dar cei mai mulți dintre aceștia rămân în livezi – în sol, pe frunzele și fructele căzute.

Lucrări agrotehnice și mecanice

Aceste măsuri, efectuate în perioada de nevegetație a pomilor fructiferi, reprezintă un element important al bunei practici de protecție a plantelor, deoarece implementarea lor corectă reduce numărul de tratamente în

timpul sezonului de vegetație împotriva dăunătorilor, precum și contribuie la obținerea de fructe de calitate superioară, fără reziduuri de pesticide.

Care sunt acestea?

1. Tăierea ramurilor uscate, a pomilor pitici și uscați, îndepărtarea lor din livezi și arderea, cu scopul de a distruge infecția **de la gândacii de scoarță și insectele xylofage, gândacii de scoarță, păduchele lănos al mărului, arsura bacteriană, virusul sharka (plum pox), focul bacterian și alți dăunători**. După fiecare tăietură, sculele de tăiat trebuie dezinfectate cu o soluție de 10% de înălbitor sau formalină, iar acestea pot fi, de asemenea, tratate cu alcool denaturat și apă într-un raport de 3:1. Imediat după tăiere, este necesar să se acopere tăieturile cu vopsea pe bază de ulei sau latex alb, căruia i se va adăuga un fungicid pe bază de cupru, sau să se folosească pastă gata preparată pentru livezi pentru a asigura o mai bună cicatrizare și protecție împotriva pătrunderii infecțiilor secundare și a infestării cu boli și dăunători.
2. Distrugerea cuiburilor de omizi și a fructelor uscate, mumificate rămase pe pomi, precum și a fructelor căzute deteriorate, care sunt o sursă de infestare cu **omizile defoliatoare, vespa semințelor de migdal** și infecție cu **putregaiul brun, necroză la fructele de gutui**, etc.
3. Îndepărtarea, scoaterea din livezi și arderea scoarței vechi și crăpate de pe trunchiurile pomilor pentru a distruge stadiile de iernare de sub ea ale **viermelui merelor, acarienilor, minerului frunzelor de măr, psila părului, moliei minatoare a scoarței mărului** și a altor dăunători, precum și a agenților cauzatori ai **putregaiului brun timpuriu la scioase, făinării la măr și piersic, focului bacterian la pomii fructiferi**.
4. Varuirea trunchiurilor și a ramurilor scheletice groase pentru a le proteja de leziunile cauzate de ger și pentru a distruge lichenii și mușchii de pe tulpini.

5. Înfășurarea pomilor tineri cu hârtie de înfășurat, carton ondulat, polietilenă sau alte materiale pentru a-i proteja de rozătoare.

6. Lucrarea solului prin săparea în jurul trunchiurilor la o adâncime de 8–10 cm și aratul între rânduri la o adâncime de 18–20 cm. În acest fel, frunzele căzute sunt încorporate în sol, procesul de mineralizare este activat, și astfel se reduce infecția cu **pojarul mărului și al părului, rugina albă a vișinului și cireșului, pata roșie a frunzelor de prun**. Prin aratul solului, o parte din pupele **muștei fructelor de cireș**, larvele false ale **muscării limacoase a scioaselor, muscăria neagră a fructelor de prun, gărgărița cireșului, gândacul păros** sunt distruse. În timpul lucrării solului, sistemul radicular nu trebuie să fie rănit, deoarece acest lucru duce la infecții cu **cancerul bacterian** și agenții **putregaiului rădăcinilor**. Adâncimea de arat este determinată de vârsta livezii și de tipul de portaltui.

7. **Fertilizarea pomilor fructiferi** în toamnă asigură plante nutrienți în perioada de creștere activă a rădăcinilor și acumulare de substanțe de rezervă în lemn, de care depind în mare măsură creșterea și rodirea lor în anii următori. În livezi roditoare, o parte din îngrășăminte se aplică toamna și o altă parte – în perioada primăvară-vară. Îngrășămintele fosfatice și potasice se aplică la fiecare 3–4 ani sau în al doilea an, în următoarele doze pe 1 decar: **60–80 kg superfosfat dublu granular, 30–40 kg sulfat de potasiu și 3–5 t gunoi de grajd bine descompus**, care este încorporat la o adâncime de 35–40 cm. Azotul se aplică de obicei de mai multe ori pe an. După recoltarea fructelor toamna, se recomandă fertilizarea de suprafață cu 1/4 până la 1/3 din doza

planificată (15–20 kg pe decar), cu încorporare la 15–18 cm sau discuit la 6–8 cm. Aceste doze sunt indicative, iar cantitatea lor depinde de vârsta pomilor, de recolta anterioară, dacă liveza a fost fertilizată în fiecare an, dacă a fost cultivată altă cultură între rânduri, cum a fost efectuat aratul, grăpatul și discuitul, dacă irigația a fost frecventă, etc.

Lucrări chimice

Următoarea activitate foarte importantă în perioada de repaus este efectuarea stropirilor de iarnă împotriva stadiilor de iernare ale unei serii de dăunători la culturile pomicole. Aceasta afectează un număr mare de dăunători la plantele fructifere și este deosebit de utilă pentru pomii mai în vârstă, unde există o acumulare de infecție cu ***putregaiul brun – timpuriu și târziu, cochiniile, păianjenul roșu european, afidele, psilele, molia frunzelor, omizile de iarnă.***

La speciile cu fructe pepene, stropirea de iarnă limitează infecția cu ***pojarul mărului și al părului, focul bacterian, putregaiul negru, viermele merelor***, etc. La scioase, reduce incidența ***găurilor de împușcătură, creștului frunzelor de piersic, cancerului bacterian, bășicilor prunului***, etc. La zmeur, limitează ***pata mugurilor și necroza lăstarilor.***

Când 70% din frunze au căzut, speciile scioase trebuie stropite cu ***fungicide pe bază de cupru.***

Merele și perele sunt tratate cu o soluție de uree 5%. Masa de frunze căzute din jurul pomilor este, de asemenea, stropită temeinic. Cu ureea, pe lângă fertilizarea livezii, se creează condiții favorabile pentru dezvoltarea anumitor microorganisme care distrug ***infecția*** de pojar din frunze.

Condiții pentru efectuarea stropirilor de iarnă

Pentru a asigura o stropire eficientă, aceasta trebuie efectuată în zile liniștite, însorite, cu temperaturi ale aerului peste 5 grade. Duzele pulverizatorului ar trebui să aibă o dimensiune a orificiului de 2 mm pentru a obține o acoperire optimă a coronamentului pomului, de la vârf până la baza trunchiului. Trebuie utilizate între 50 și 120 de litri de soluție de stropit pe decar, în funcție de vârsta pomilor și de forma coronamentului.

Boli periculoase în livadă

Focul bacterian la speciile cu fructe pepene

Aceasta este o boală bacteriană care afectează toate părțile aeriene ale speciilor cu fructe pepene – pară, măr, gutui, moșmon. Pomii infectați sunt recunoscuți prin lăstarii tineri caracteristic în formă de cârlig, curbați în jos și uscați, ramurile cu frunze uscate, înnegrite și fructe care rămân pe pomi și nu cad. Bacteria care provoacă boala supraviețuiește iarna în ramurile infectate, prin urmare părțile afectate ale plantei trebuie tăiate la 50–70 cm sub limita dintre țesutul bolnav și cel sănătos și trebuie arse în afara livezii. Când se detectează infecția, este necesar să:

- Tăiați părțile afectate ale pomilor la 50–70 cm sub limita dintre țesutul bolnav și cel sănătos și să le ardeți în afara livezii;
- Pomii puternic infectați trebuie smulși și, de asemenea, arși;
- După fiecare tăietură, sculele de tăiat trebuie dezinfectate cu o soluție de 10% de înălbitor sau formalină;
- După finalizarea tăierii, trebuie efectuat un tratament cu un *fungicid pe bază de cupru*.

Creștul frunzelor de piersic